

Çocuk ve Sekreterkuşu

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Sekreterkuşu

Ebru Mina TOMURCUK

Kito, akasya ağaçlarının geniş dallar saldığı ve otların rüzgârda fısıldadığı savanın kenarında yaşıyordu. Dokuz yaşındaydı; küçük ve siskaydı, sıcak kahverengi tenli, sıkı siyah kıvrıkcık saçlı ve burnunun üzerinde çilleri vardı. Bez çantasında bir eskiz defteri ve kurşun kalemler taşıyordu. Çayırdaki süzülen ve salınarak yürüyen sıra dışı kuşları çizmeyi çok severdi.

Her sabah Kito pürüzsüz bir kayanın üzerine oturur ve kuşları izlerdi. Kıvrık gagalı boynuzgagaları, benekli tüylü beçtavuklarını ve kıvılcım gibi parıldayan minik mumgagaları çizirdi. Sayfa sayfa kanat, bacak ve kuyruk doldururdu. Ama bir uzun kuş onu durdurup bakakalmasına neden oldu. Uzun, pembemsi gri bacakları ve siyah tüylerden bir tepeliği vardı. Otların üzerinde gururla yürüyordu.

Kito'nun en iyi arkadaşı Nia onu çizerken buldu. On yaşındaydı; uzun ve güçlüydü, iki kabarık afro topuzu ve aralıklı dişli bir gülümsemesi vardı. 'Bugün ne çiziyorsun?' diye sordu. 'Şu komik tepelikli uzun kuşu,' dedi Kito. 'Ona sekreterkuşu denir,' dedi arkalarından gelen Büyükanne Amara. Elinde ahşap bir baston vardı ve turuncu-mavi desenli elbisesini giymişti. Gümüş saçları bir bezle sarılıydı.

Büyükanne Amara onlara sekreterkuşunu anlattı. 'En keskin gözler ona aittir,' dedi. 'Bir çekirgeyi çok uzaktan görebilir. Uzun bacakları sayesinde kilometrelerce yürüyebilir ve avının üzerine basabilir.' Kito hızla çizdi, koyu kahverengi gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Nia kuşun bacağındaki küçük mavi halkayı işaret etti. 'Bak, işaretli,' dedi Nia. 'Ona Seka diyebiliriz.' Kito gülümsedi ve çizimine halkayı ekledi.

O gece Kito'nun aklına bir fikir geldi. Bir yaban hayatı illüstrasyon projesi başlatacaktı. Savandaki her sıra dışı kuşu inceleyip her birini çizecekti. Nia başını salladı. 'Ben yardım ederim,' dedi. 'Büyük bir kitap yapıp herkese gösterebiliriz.' Kito'nun kırmızı spor ayakkabıları heyecanla yere vurdu. Eskiz defterini çıkardı ve büyük harflerle yazdı: SAVAN KUŞLARI PROJESİ.

Ertesi gün Kito ve Nia, sekreterkuşu Seka'yı izlediler. Uzun bacaklarıyla otların arasında adım atışını izlediler. Aniden durdu ve başını yana eğdi. Keskin kehribar gözleri küçük, kahverengi bir şeye kilitlendi. Sonra—pat!—ayağı yere indi. Bir çekirgeyi tek bir hızlı yutuşla yuttu. Kito her hareketi çizdi. 'Bacakları yürüme değneği gibi,' dedi Nia. 'Gözleri de teleskop gibi,' diye ekledi Kito.

Başka kuşlar da buldular. Bir kerkenez yükseklerde havada asılı kaldı, keskin gözleri otları taradı. Bir taş gibi düştü ve bir fare yakaladı. 'Keskin gözler avlanmasına yardım ediyor,' dedi Kito, kerkenezin sivri kanatlarını çizerek. Sonra bir grup beçtavuğunun birlikte yem topladığını gördüler. Diğerleri yerken bir kuş nöbet tutuyordu. 'Birlikte çalışıyorlar,' dedi Nia. 'Takım çalışması!' Kito nöbetçi kuşu dimdik ayakta çizdi.

Kito'nun eskiz defteri her türden kuşla doldu. Her kuşun hayatta kalma yolu farklıydı. Sekreterkuşunun uzun bacakları ve keskin gözleri vardı. Kerkenezin keskin görüşü vardı. Beçtavuğunun takım çalışması vardı. Kito her resmin yanına oklar ve notlar çizdi. Çizimlerini Büyükanne Amara'ya gösterdi. 'Görüyorsun,' dedi, 'farklı uyumlar her kuşun yaşamasına ve büyümesine yardım eder.' Kito başını salladı. Onun projesi de büyüyordu.

Okulda Kito arkadaşlarına projeden bahsetti. 'Savan kuşlarından büyük bir kitap yapmak istiyoruz,' dedi. 'Yardım eder misiniz?' Herkes sevinçle bağırdı. Kuşlar çizdiler, bilgiler yazdılar ve arka planlar boyadılar. Nia sayfaları düzenledi. Kito ana resimleri çizdi. Sınıf renk ve sohbetle doldu. Proje, doğanın mutlu bir kutlamasına dönüşüyordu.

Bir öğleden sonra savanın üzerinden güçlü bir rüzgâr esti. Pencereleeri takırdattı ve akasya ağaçlarını eğdi. Kito ve Nia çizimleriyle dışarıdaydı. Bir rüzgâr esintisi sayfaları havaya kaldırdı! 'Olamaz!' diye bağırdı Kito. Sayfalar her yere savruldu—kuşlar rüzgârda uçup gidiyordu. Kito arkalarından koştu, kırmızı spor ayakkabıları toz kaldırdı. Nia dikenli bir çalıya doğru yuvarlanan bir sayfanın peşinden koştu.

Nia durdu ve bağırdı, 'Dur! Beçtavukları gibi birlikte çalışalım!' Kito kayarak durdu. 'Bir nöbetçi, bir toplayıcı!' dedi. Nia başını salladı. 'Sen kayaya çık ve sayfaları gözetle. Ben yere inenleri yakalarım.' Böylece Kito tırmandı ve işaret etti. 'Şurada! Akasyanın arkasında! Çitin yanında!' Nia koştu ve her sayfayı topladı. Tıpkı inceledikleri kuşlar gibi bir takım olarak çalıştılar.

Büyükanne Amara onları verandadan gördü. Yumuşak gülümsemesiyle gülümsedi. 'Tıpkı sekreterkuşu gibi,' dedi. 'Keskin gözler ve hızlı bacaklar—ve takım çalışması.' Kurtarılan sayfaları üst üste koyup saydılar. Bir sayfa hâlâ kayıptı—Seka'nın çizimi. Kito'nun omuzları düştü. 'Onu bulacağız,' dedi Nia. 'Birlikte arayacağız.' Elini tuttu ve savana doğru geri yürüdüler.

Yüksek bir akasya ağacında bir şey dalgalanıyordu. Kito yukarı baktı. Seka çizimi dallara takılmış, bayrak gibi sallanıyordu. Nia uzun bir sopa buldu. 'Tırmanma sırası sende,' dedi. Kito dikkatlice tırmandı, Nia sopayı sabit tuttu. Uzandı ve sayfayı yakaladı. Sekreterkuşu Seka yanlarından geçti ve başını yana eğdi, sanki 'Aferin' der gibiydi. Kito rahatlamayla güldü.

Kurtarılan sayfaları içeri getirdiler ve bütün sınıf kitabı bir araya getirmeye yardım etti. Büyükanne Amara yapıştırıcı ve kurdele getirdi. Her sayfa yerindeydi. Kitabın adı 'Savanın Kuşları'ydı. Son sayfaya Kito şöyle yazdı: 'Farklı kuşların hayatta kalma yolları farklıdır. Onlardan öğrenebiliriz.' Nia, tıpkı beçtavukları gibi birlikte çalışan çocukların resmini çizdi.

Kutlama gününde köy büyük bir ağacın altında toplandı. Kito kitabı kaldırdı ve herkes alkışladı. Nia en sevdiği kuşları gösterdi. Büyükanne Amara sekreterkuşuyla ilgili bir hikâye anlattı. Seka'nın kendisi uzakta, uzun ve gururlu, siyah tepeliği parlayarak yürüdü. Kito gülümsedi. Çizim projesi herkesi bir araya getirmişti.

Güneş batarken Kito, Nia ve Büyükanne Amara ile oturdu. 'Rüzgâr estiğinde takım çalışması yaptık,' dedi. 'Tıpkı kuşlar gibi.' Büyükanne Amara başını salladı. 'Ders bu,' dedi. 'Farklı uyumlar kuşların yaşamasına ve büyümesine yardım eder. Ve birlikte çalıştığımızda her şeyi yapabiliriz.' Kito kuşlar ve arkadaşlarla dolu eskiz defterine baktı. Kendini mutlu ve gururlu hissetti. Savan harikalarla doluydu ve o hepsini çizmişti.